

مامۆستا کریکار

یادی به در

یادی بہدر

ماموستا کریکار

یادی بهدر

وتاری: ماموستا کرئیکار

نوو سیننه وهی: زانکووی زادی

سالی: ۲۰۲۰ ز- ۱۴۴۱ ک

زانکووی زادی بهدر

مالپه ری زادی

www.zadyreman.com

فهبیسبووک

www.fb.com/zadyreman

تویتهر

twitter.com/zadyreman

ئیمه ییل

Zadyreman@gmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنِ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ
لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ؕ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

﴿١٠٢﴾ آل عمران: ١٠٢

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ؕ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ

كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١٠١﴾ النساء: ١

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧١﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ ۗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا

عَظِيمًا ﴿٧١﴾ الأحزاب: ٧٠ - ٧١

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ
فِي النَّارِ.

پیشه کی:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

له زۆربهی سألہ کانی رابردوودا هر کات که رۆژی
حه قدهی ره مه زان هاتوو هه پیشه وه جه نابی مامۆستا
کرێکار - خوی گه وره له زیندانی تاغوتان رزگاری
بکات - یادی ئەم رۆژهی به باس کردنی
غه زای «به در» بهرز و گه وره راگرتوو هه بۆ ئه وهی زیاتر
موسولمانان به ره جیهاده که ته شجیع بکات و بۆیان روون
بکاته وه که سه رکه وتنی ئیمانداران ته نیا له دهستی
به توانای پهروه ردگار دایه و تویشهی ته قواکاری و نه ترسی
و وزه به رزی ئه ویت. مامۆستا هه موو سالیکی له یادی
به دردا زیاتر له جاران ده رسی جیهاد و ئازایه تیمان فیر
ئه کات و به باس کردنی ئایه ته په رۆزه کانی سووره تی
ئه نفال دلّه کانمان ئه جوولینیت. ته سویره کانی مامۆستا له
یادی به در ئه وه نده جوان و تیر و توخن که بیسه ره هه ست

ئەكات خۆي بە چاوي خۆي ديمەنەكان ئەبينەت. ئەگەر
چی جەنابی مامۆستا رەمەزانی سالی ۲۰۱۷ەي بە باسی
چیرۆکی سەیدنا موسا - دروودی خوی لە سەر بیټ-
ئختیساس دابوو بەلام لە رۆژی حەقدەي مانگا
هەرەکوو جارەن باسی یادی بەدری کرد و لە رۆژی
۱۸ەدا درێژەي دایە باسی چیرۆکی سەیدنا موسا. ئەم
نامیلە کە یەي بەردەست باسی یادی بەدری هەمان سالە کە
بە پشتیوانی خوی گەرەو بە ئیزنی خودی مامۆستا
ویدیۆ کە یەن کردوو تە نووسراوە و پیشکەشی ئە کە یەن. لە
خوی گەرەو بی هاوتە پارێنەو بە بیکاتە مایەي خیر بو
هەموو ئیمانداران و هۆیە ک بو زیندوو بوونەو هی رووخی
جیهاد لە ناو موسولمانانی کوردستاندا. هەرەها دەستی
پارێنەو بەرەو دەرگای پەرەردگار بەرز ئە کە یەنەو کە
مامۆستای ئازیز و نەبەزمان لە زیندانی تاغوتان و
دلچلکەنەن رزگار بکات؛ ئامین.

یادی به در

یادی به دره یادی روژیکى زور میژووییه، روژی
رووداویک که مهجرای ریژهوی میژووی گوری،
موسولمانان و یاوه رانی پیغه مبهری خوا - علیه الصلاة
والسلام- خویمان کو کرده وه بو ئه وهی بچنه سه ر
کاروانیک، کاروانی قوره یش که له شامه وه ئه هاته وه
به ره و مه ککه هه زار خوشترو سی بو چل پیاوی له گه لا
بوو، سهروهت و سامانی زوری قوره یشی تیا بوو؛
تهنانهت ئه لاین مالى دهوله مند نه مابوو که باریکی له و
خوشترا نه نه بووبیت پیغه مبهری خوا - علیه الصلاة
والسلام- هه واله که ی پی گه یشته وه کوو ئه بوو ئه ییوبی
ئه نساری- خوی لی رازی بیت - ئه گپرتته وه وه ئه فهرمویت
که هه واله که گه یشته به پیغه مبهری خوا - علیه الصلاة
والسلام- فهرمووی با برۆین خوی گه وره وه عدی یه کییک
له دوو سه رکه وتنی پی به خشیوم را نه وه ستا هه تاکوو

ھەندىك سەھابە ئەسپە كانيان ئەھىننەوہ لە دەشت و دەر؛
 كە رى كەوتن دوو ئەسپ و ھەفتا ھۆشترىان پى بوو
 ژمارەيان ۳۱۴ بۆ ۳۱۷ كەس بوو رۆيشتنە دەرهوہ لە شار
 تاوہ كوو بتوانن ريگا لە كاروانە كە بگرن. كە
 پيغەمبەرى خوا - عليه الصلاة والسلام- نزيكى بەدر
 بوويەوہ دوو كەسى نارد سوراغى ئەو ناوچەيەى بۆ بگرن
 و دوو كەسە كە گەرانەوہ، لەو سەريشۆ ئەبووسوفيان
 كە براييكي بە كرى گرتبوو كە ھەوالى ئەو ناوچەيەى
 بداتى كەبرا گەرايەوہ بۆ لای ئەبووسوفيان و وتى بەس
 دوو كەسم بينى ھاتن لەو بيرانە ئاويان ھەلگرت و
 رۆيشتن. ئەبووسوفيان شارەزا بوو يەكسەر رۆيشتە
 شويى دوو كەسە كەو ھۆشترە كانيان، پشقلی
 ھۆشترە كانی شكاند و يەكسەر وتى ئەمانە لە مەدينەوہ
 ھاتوون و ھى موھەممەدن! ئەو كاتە يەكسەر ريگای
 كاروانە كەى ھەموو گۆرى رۆيشت بەرەو دەريای سوور
 و بە كەنارى دەريای سوورا تىپەر بوون و رۆيشتن،

یه کیکیشی به کری گرت که ناوی زه مزه می غیفاریه که
 پرواته وه بو ناو مه ککه و هاوار بکات. زه مزه می غیفاری
 دهنگی زل بوو، لووتی خوشره که ی بریندار کرد وه کوو
 ته تک کردن و هاواری کرد له خه لکه که و وتی: وهرن
 بگه نه فریای کاروانه که تان سهروهت و سامانتان
 موحه ممه د هه مووی برد؛ ناگایشی لی نیه له و لاه
 نه بوو سوفیان کاروانی رزگار کردووه! قوره شیش هه موو
 ئیساره بوون و زور تووره بیان نواند! له وه که موحه ممه د -
 علیه الصلاة والسلام- گه یشتووه ته نه و حاله ته ی که بیته
 سه ر کاروانه که یان و ریگای شامیان لی بگریت له بهر
 نه وه هه موو خویمان کو کرده وه. جا هه موو مالیک نه بوایی
 نه فه ریگ بنیریت یان نه بوایی یه کیک به کری بگریت و
 بینیریت بهم شیویه نه وانیش هه زار و سیانزه تا هه زار و
 چوارده کهس هاتنه دهره وه بو شهر، هه موویان سواره بوون
 و خوشری زیاده شیان پی بوو، روژی نو بو ده خوشریان
 سه ر نه بری و نه یانخوارد؛ جگه له وه هه ر دوو کهس

حۆشتریکیان هه لگرتبوو واته حۆشتریکی زیاده بۆ ئه وهی
 که کهل و پهل و تفاقى شهريان بۆ هه ل بگریت.
 ساحه ییکی موهممه و رووداویکی سه رسوور هینه ر ئیستا
 روو ئهدات! له لاییکه وه پیغه مبه ری خوا - علیه الصلاة
 والسلام - ۳۱۴ کهسی له خزمه ته یا و هاتوون بۆ ئه و
 کاروانه؛ هه وایشیان هه یه که کاروانه که سی بۆ چل
 کهسی له گه لا بیّت! له و لایشه وه هه زار و قوسوور کهس
 به هه موو تفاقى شه ر و به ئیراده و پلانی شه ره وه هاتوون
 بۆ روو به پروو بوونه وه! پیغه مبه ری خوا - علیه الصلاة
 والسلام - که زانی کاروانه که له ده ست ده رچوو پرسى به
 سه حاییه به پرژه کان کرد؛ فه رمووی: راتان به چیه؟
 ئه بووبه کرى سددیق هه ستا و قسه ی جوانى کرد و
 فه رمووی له گه لتین و له خزمه تتاین. سه یدنا عومه ر
 فه رمووی هه رچی جه نابت ره ئیت له سه ره ره ئیمان له
 سه رییه تی. پاشان میقدادی کورى ئه سوهد هه لسا و
 فه رمووی ئه ی پیغه مبه ری خوا ئه گه ر ئه مر بفه رمووی تا

بهرکه لغه ماد که له یه مهنه به شه ره شمشیر له خزمه تتا
 ئه رۆین! دوایی هه ر فهرمووی: خه بهرم بده نی راتان چیه؟
 ئه و جا سه عدی کوری موعاز هه ستا که له ئه نساریه کان
 و خه زه ج بوو، فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خوا وه لاهی
 ئیمه له خزمه تتاین و ئه گهر له ناو به حرا بمانبه ی
 ته ره دودی لی ناکه یین و دوودلی و راری ناکه یین و دیین
 له خزمه تتا! پیغه مبهری خوا – علیه الصلاة والسلام- زوری
 پی خوش بوو موژده ی دانی که خوا ی پهروه ردگار موژده
 و وه عدی داوه تی که یه کیک له دوو شته که ی تووش
 ئه بیته له دوو به ره مه چاکه؛ یان ده ست گرتن به سه ر
 کاروانه که یا یان سه رکه وتن به سه ر ئه و له شکره یا که له
 مه ککه وه هاتووه! به لام هه ندیک له سه حاییه کان
 دلنیگه ران بوون، له بهر ئه وه ی ئه وان له ئه سلدا بو ئه وه
 هاتبوونه ده ره وه که پرۆن بو کاروانه که بو یه تفاق ی
 شه ریان به و شیوه یه نه هینابوو و ئاماده ی ئه و شه ره ییش
 نه بوون که بووه به تووشیانه وه، هه زار و قوسوور که س به

حيقد و قينيكي زوره وه هاتوون و هه تاكوو ئەم ساته
 وه ختهيش هه ر قورهيش بالادهست بووه و هه ر موسولمانی
 چه و ساندوو هه ته وه! ئیستا ئەم ۳۱۴ موسولمانه نه داره
 رووبه رووی ئەم قوو ته گه وره یه نه بنه وه که بو شه ریش
 هاتوون له کاتی کدا ئەمان بو شه ر نه هاتوون! پیغه مبهری
 خوا - علیه الصلاة والسلام - له نزیکي یه که مین کانیای
 به دره وه وه ستابوو مونزیر پیی فهرموو: ئەی پیغه مبهری
 خوا ئەمه شوینی که که خوی گه وره فهرموویه تی لی ره بین
 یا ئەمه نه خشه دانانی جهنگه و ئەشی بیگورین؟ فهرمووی
 ئەشی بیگورین! ئیجا مونزیر فهرمووی: ئیمه با بچینه
 ئەوه ل کانی، ئەوه ل بیری به در و ئەمانی که پر
 ئەکهینه وه بو ئەوهی ئیمه ئاو له ده ستانای بیت به لام ئەوان
 ئویان نه بیت و هیچیان دهس نه که ویت! وایان کرد و
 پشتیشیان کرده خور بو ئەوهی جیسمیان گه وره تر
 ده رچیت؛ ئەمان که لی ره وه هوجووم دینن بچووک دیار ئەبن
 و ئەوان گه وره دیار ئەبن به حوکی تیشکی خوره که!

ئینجا خوی پەروردگاریش له سورەتی ئەنفالا باس لەو
ئەکات کە چۆن هەموو ئامادە کردنە کە ی جەنگە کە له
لایەن خۆیەو بوو؛ خوی گەورە ئەفەرموی:

«كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ
لَكَارِهُونَ» [الأنفال: ٥]. « أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ »:

خوی پەروردگار تۆی له مالهوه هیناوتە دەرەو؛ گومان
تیا نیە ئەمە حەقەو ئیرادە ی خوی پەروردگارە،
مەشیئەتی ئەو، فەرمانی پێ کردووی و ئیرادە ی وابوو کە
تۆ بییتە دەرەو له مالهوه. بە حەققیش ناردووتی. « وَإِنَّ
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ »: کۆمە لێک له موسولمانان
حەزیان بەمە نەئە کرد چونکە ئەیانبینی حالەتە کە
حالەتیکی خراپە؛ وری بەرزی ئەوێت! جا لێرە یا خوی
پەروردگار وە کوو گلەیی کردن گلەییان لێ ئەکات؛ بۆیە
ئاوا بۆیشیان روون ئەکاتەو کە هەموو زەمینە ی
رووبەر و بوونەو کە من خۆم ئامادە ی ئەکەم وەعدی

سه ركه و تنه كه يشم به پيغه مبه ره كه تان داوه؛ ئيتر يه عني
 چي: « وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ؟! » « كَا رِهُونَ »
 يه عني چه زيان نه ته كرد.

« يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
 وَهُمْ يَنْظُرُونَ » [الأنفال: ٦]. « يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا
 تَبَيَّنَ »: سبحان الله! دواي ئه وه ي كه حهق روون بوه ته وه
 موناقه شهت له گه ل ئه كه ن!! چونكه ئه م پياوه به پر يزانه
 نه يانه ويست بچنه مه يدانه كه وه. « كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى
 الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ »: خواي په روه ردگار لي ره يا ئاوا
 ته سويري ئه كات: ئه مانه هه ر ئه لي ي سه وق ئه كر ين يه عني
 پيش خو دراون و به ره و مردن ئه بر ين و ئاوا ئه روا ن له
 مردنه كه! كَأَنَّمَا رِيْزَه مَهْرِيْكَ وَهَسْتَاوَه وَه كِيَه ك
 رفيقه كانيان سه ر ئه بر يين ئه مانيش ئه بي هه ر پر ون
 و چانيكي تريان نيه به م شيوه يه بو مان ته سوير ئه كات!

« وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ » [الأنفال: ٧]. « وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ »: خوای پهروهردگار وهعدی یه کییک له دوو تائیغه کهی پیداون که ههر ئه بئی بو ئیوه بیټ و به نسیبتان ئه بیټ؛ یان سه رکه وتن به سه ر له شکره که یا یا کاروانه که. « وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ »: به لّام ئیوه ئه تانه ویټ ئه وهی که درک و دالی پیوه نیه، ئه وهی نووکه شه مشیری پیوه نیه، ئه وهی بیئ ئه زیه ته دهستان که ویټ! ئیوه ئه تانه ویټ کاروانه که تان دهس که ویټ! جا سهیری ئیرادهی ئینسان بکه و سهیری ئیرادهی خوای پهروهردگاریش بکه؛ توی موسولمان شتیکت ئه ویټ به لّام خوای پهروهردگار قه دهری خوئی غالبه، قه دهری خوئی زاله به سه رتا، ئیمه وه کوو موسولمانان ئه مانه ویټ ئه م بار و دوّخه به ره و چاکتر پروات و موسولمانان ئه وهنده زه لیل نه بن به لّام خوای پهروهردگار ئیرادهی کی تری ئه ویټ له

ئىمە، ئەيەوئ خەلكىك له موعاناتا گەوره بىن،
 خەلكىك ئەم عەقىدەيان له لا بچەسپىت، ئايا ئىمە وا
 رەفتار له گەل ئەو قورئانەيا ئەكەين كه وه حىيى خواى
 گەوره يە، كه گەوره تره له حەقىقەتە كانى گەردوون وه كوو
 تۆ چۆن سەيرى ئەو شاخە ئەكەى ئايا ئەم وه حىيەيش
 وه كوو ئەو ئەبىنى؟! خۆ ئەگەر وه كوو ئەو وىشى بىنى هەر
 نابىت! چۆنكە ئەو شاخە فەوتاو، ئەو شاخە ئەزەلى نىه
 ئەبەدى نىه بەلام ئەمە كه لامى خواى پەروەردگار و هىچ
 شتىك له گەردوونا وه كوو ئەم نىه! ئايا تۆ ئەم
 حەقىقەتەت ئاوا له لا چەسپاوه كه خواى پەروەردگار ئاوا
 ئەفەرموئت؟ ئەبى له لامان ئاوا بچەسپىت، ئاوا ئەتوانىن
 بىنە ئىرا دەى گۆرانكارى واتە ئەداتى قەدەرى خواى
 پەروەردگار.

« وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ: » به لام خواى
 پەروەردگار ئەيەوئ حەق بسەلمىنى و بچەسپىنى. »

وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ»: كافرانیښ ریشه کیښ بکات. دهی چوڼ ریشه کیښیان نه کات نه گهر ئیوه ئیراده تان وا شل بیت؟ چوڼ کافران ریشه کیښ نه کرین نه گهر ئیوه وا بی هیڙ و لاواز و په رته وازه و ترسه نوک و وره پروخواو بن؟ دهی خو خوی پوره دگار هر به موسولمانان نه پروخیښیت: « إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ » [محمد: ۷]؛ « نه گهر ئیوه خوی گه وره سهر بخهن خوی گه وره یش ئیوه سهر نه خات» ئیوه خوی گه وره سهر نه خن چوڼ نه تانه ویت کوفر و ئیلحاد و بی دینی له ولاتی خوتانا وه دهر نین و پاشان ئیوه بین به خاوهن ئیمکانات و دهسه لات؟ چوڼ نه توانن؟ چوڼ نه بین به وه؟ نه مه شتیکی نه سته مه!

« لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ » [الأنفال: ۸]: خوی پوره دگار دیسان تیکراری نه کاته وه که نه م وه زعه که به ئیرادهی خوی نه یسوورینیت ، نه م رووداوه

که سازی ئە کات ئەم زەمینه و ئەو بار و دۆخ و کێشه که دروستی ئە کات بۆ ئەوهیه که ئیحقاقی حەق بکات، که حەق بسەلمینی و بچەسپینی ئە گەرچی کافرەکان پێیان ناخۆشه، موجریم و تاوان باران و تاوان کاران پێیان ناخۆشه بەلام خوای پەروردگار ئەیهوئیت و ئیرادهی وایه که ئەمه بەم شیوهیه بپنیتە پیشهوه. جا سهیری بکهن برایان و خوشکانی بهریزم خوای پەروردگار چون ئەم وهزعهی دروست کرد بۆ ئەو سهحابیه بهریزانه و چه نهی دهرس تێدایه بۆ ئیمه! ههندی لهو دهرسانه ئەمانه:

یه کهم ئەوهیه که شوینه کهی ههلبژاردوو: «إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ» [الأنفال: ٤٢]؛ سه ره تا شوینه که و ئینجا زه مه نه که یش هه ر خوای پەروردگار بۆی ئیختیار کردوون به و شیوهیه که موسولمانان دین و ئەوانیش لهوئوه دین و ئەگه نه ئەو شوینه پاشان حاله ته نه فسیه کانیشی وا دروست کردوو

که ئیوه سهیری ئەوان ئەکەن بە کەم ئەیانینن، ئەوان
سهیری ئیوه ئەکەن بە زۆر ئەتانینن و هەردووکی لە
قازانجی ئیوهیه، هەردووکی مایه ی سەرکەوتنه! تۆ
وهختیک وا ئەزانی خۆتان زۆرن و بە قووەتن و
دوژمنه کەتان کەمه ئازاتر ئەبی بۆ ئەوهی کە بە سهریانان
سەر بکهوی، وهختیک ئەوان تۆ ئەبینن زۆرتری ورهیان
ئەرووخیت کە وابوو ئەوان ناتوانن ئەو شەرە بکەن کە
یە کەم جار وا پلانیان بۆ دانابوو. ئیستا قووەته کان
بەرانبەری یەک وهستاون؛ ۳۱۴ کەس بۆ ۱۰۱۳ کەس تا
۱۰۱۵ یا ۱۰۲۰! هەریه ک نەفەر موسولمان لانی کەم سی
کەسی بەر ئەکهویت له هیزی بەرانبەر؛ ئەم بی تفاقه ئەو
تفاقی شەری بە کاملی پێیه، ئەم بۆ کاروان هاتوو ئەو بۆ
شەر هاتوه، ئەم زادی کەمه خواردنی کەم پێیه ئەو
خواردنی چەندین رۆژی هیناوه! چونکه ئەبوو سوفیان
جوابی بۆ ناردن کە بگەرپێنهوه کاروانه کە بە سهلامەت
دەرچوو، بەلام ئەبووجهل کە سەرکردایه تی جهنگه کە

ئەکرد وتى نابى بگەرپىنەوۋە ئەبى بىشرۆينە ئەوى لە
كانياوۋەكانى بەدر سى رۆژ ئەمىنىۋ لەوى شەراب
ئەخۆين، گۆرانى ئەلپىن، ئافرەتان رەقسەن بۆ ئەكەن ھەتا
ھەموو عەرەب ئەزانىت و ئەبىستىت كە ئىمە بە جوامىرى
و ئازايەتى رۆيشتووین بۆ ئەوى بەلام خاى پەروردگار
ئاوا فەوتاندنى و ئەبوو جەھلىش يە كىكە لە فەوتاوۋەكان.

جگە لە ئايەتەكانى قورئان بە تايبەت سوورەتى ئەنفال
رىوايەتەكانىش لە سەر باسى بەدر زۆرن؛ ئەگەر بمانەوى
ھەمووى باس بگەين بە تەئكىد پىويستى بە كاتىكى
ئىجگار زۆرە! ياد و باسى بەدرىش ئەو نىە كە سالىك
ئىنتىزار بگەين تا ھەقدەى رەمەزان دىتەوۋە و يادى ئەو
رۆژە بگەينەوۋە بەلكو ئەمە پىويستى بە زنجىرە دەرسىك
ھەيە كە زەرورى بوو ئامادەمان بگردايى بەلام
نەمانتوانى لە بەر مەشغەلەتى تر؛ بۆيە پىويستە
ئىھىتىيامى زۆرتى پى بەدەين چۆنكە ئەبىت بەدر لە

بهرچاوی هه موو موسولمانیک بیت بو ئه وهی بزائیت چ
 گۆرانکارییکی ریشهیی و گه وره ی هینایه مهیدان؛ نه ک
 ته نیا به سهر قوره یشا، نه ک به سهر وه زعی یا وه ره کانا
 به لکوو به سهر جزیره ی عه ره با به رانه به به رۆم و فارس
 چونکه یه که مین مواجهه ی گه وره بوو که موسولمانان به
 شیوه ییک به رانه به ئه م ئه هلی کوفره ئه یکه ن؛ بو ئه وه ی
 ته به را بن له هیز و قووه تی خو یان، دلنیا بن له وه ی که به
 هیزی خو یان به سهر ئه وانا سهر ناکه ون! قووه ته کان
 روو به پرووی یه ک وه ستاون و شه ره که ههر به شمشیره تو
 شمشیری ک ئه وه شینی ئه و سی شمشیر ئه وه شینی یان
 تیره بو ت دیت یان رمه بو ت فری ئه دریت به لام تو ههر
 شمشیری کت پییه، رمیکت پییه به لام ئه وان به سی ئامیری
 ترۆ بو ت هاتوون، سی که سیشن له سی لاوه دین له بهر
 ئه وه موواجهه ی چه که کان به رابه ر نه بوو، که سه کان
 روو به پرووی یه کتری به رابه ر نه بوون! ئه مان یه که م

شهرپایانه و برسین به لّام ئەوانه هەر له شهرا گه وره بوون؛
له گه لّ ئەمهیشا دیسان به رانبهر به یه کتر بوونه ته وه.

چونکه ئیستا مه جالی ئەوه نیه هه موو ئایه ته کان ته فسیر
بکهین

پیوسته چهن خالیکی گرنگ بخهینه روو، چهن شتیکی
سهیر ئە کهین:

خوای گه وره ئەفه رمویت: « وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ
تَكُونُ لَكُمْ »؛ ئیوه ئەتانه ویت ئەوه یان که موسالیمانه تره بهر
دهستان که ویت به لّام خوای پهروه ردگار ئەیه ویت ئیحقاقی
حهق بکات؛ سهماندن و چه سپاندنی حهق عیلاقه ی به
ئیراده ی خوای پهروه ردگارۆ ههیه نهک به ئیوه وه به لّی
ئیوهیش ههر لای خوای پهروه ردگار عهزیزن به لّام ئەوه ی
ئهو ئەیزانیت ئیوه نازانن: « وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ »،
بۆیه ئەو برپاری خوای دا ههر وه ها ئەفه رمویت: « وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَا رِهُونَ »! دهی مه فپرووز نه بو «کاره» بن،

مه‌فرووز نه‌بوو که پیمان ناخوش بیت چونکه وه‌عده‌که‌ی
 خوای په‌روه‌ردگار دیته‌دی، موژده‌که‌یش پیغه‌مبه‌ری خوا
 - علیه الصلاة والسلام- پی داون یه‌عنی مه‌عنای وایه
 نه‌گر برۆن به‌ره‌و جه‌نگه‌که‌ داریشیان به‌ ده‌سته‌وه‌ بیت
 هه‌ر سه‌رکه‌وته‌که‌ به‌ ده‌ست دینن چونکه ئیراده‌ی شه‌ره‌که‌
 خوای په‌روه‌ردگار کردوویه‌تی و ئیداره‌که‌یشی خوای
 گه‌وره‌ خو‌ی ئه‌بیات به‌ ریوه ئینجا سه‌یره‌که‌یش له‌مه‌یه‌ که
 خوای په‌روه‌ردگار به‌ ته‌عه‌ج‌جوبۆ ئاوا ئه‌فه‌رمو‌یت: «
 يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ»! یه‌عنی دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م
 حقه‌یش روون بووه‌وه‌ که خوای په‌روه‌ردگار ئیوه‌ی
 هیناوه‌ به‌ حقه‌، بۆ سه‌لماندن و چه‌سپاندنی حقه‌، ئیوه‌یش
 بوون به‌ ئه‌داتی قه‌ده‌ری حقه‌ که خوای گه‌وره‌
 ئه‌سه‌لمینیت پیتان ئیتر ئیوه‌ بۆچی دوودل بوون؟ به‌لام
 سروشتی ئینسان خو‌ی وایه‌ ئه‌مه‌یش ئه‌بیت ده‌رسیک بیت
 له‌وانه‌ی که وه‌ری ئه‌گرین یه‌عنی به‌وه‌ نیه‌ که کابرا
 په‌روه‌رده‌ کراو هاتووه‌ته‌ جه‌هاده‌که‌وه‌ ئیتر وا بزانی نابیت

شل و شیواو بیټ یا نابیت را بکات، نابیت بترسیت نا
 عیلاقه‌ی به ئینفیعالی ئینسانه‌وه هه‌یه. خوای گه‌وره له
 باسی ئو خودیشا ئه‌فه‌رمویت: «مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
 مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ» [آل عمران: ۱۵۲]: تیاتانایه دونیای ئه‌ویت
 و تیاتانایه ئاخیره‌تی ئه‌ویت! که‌وابوو له سه‌رده‌می ئیستای
 ئیمه‌یشا خه‌لکیک که‌ دونیای بویت و خه‌لکیکی تر
 قیامه‌تی بویت شتیکی سروشتیه که‌ ئه‌یبینین به‌لام ئه‌وه‌ی
 که‌ عه‌بیه‌یه و نه‌قسه‌ بو ئیمه‌ی کوردی موسولمان ئه‌وه‌یه
 که‌ ئه‌وانه‌ی دونیا‌یان ئه‌ویت له سه‌د نه‌وه‌د و هه‌شتن!
 ئه‌وانه‌ی قیامه‌ت‌یان ئه‌ویت له سه‌د دوون، ئه‌وانه‌ی
 ئه‌یانه‌ویت ئیحقاقی حه‌قه‌که‌ بکه‌ن و حه‌ق به‌سه‌لمینن و
 بیچه‌سپینن له سه‌د دوون!! پاشان خوای گه‌وره له
 به‌رانبه‌ری ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ندی له موسولمانان ئه‌یانویست
 تووشی کیشه‌ نه‌بن و به‌ ئاسانی نه‌جاتیان بیټ یان پیمان
 ناخۆش بوو شه‌ر بکه‌ن له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ راستیه‌کانیان بو
 روون ببوویه‌وه باسی ئیحقاقی حه‌ق ئه‌کات و ئه‌فه‌رموی

که ئەمە مه تلووبه: «وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ؛ لِيَأْتِيَا
خوای گه وره وه عدى پى داوون. ئىنجا ئەفه رموئىت:

«إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ»؛ سه يري ئەم چهن كه ليمه و
ئوسلووب و به لاغهى قورئان و حاله ته كه بكه ن: « إِذْ
يُغَشِّيكُمُ » يه عنى داتان ئە پوئىت، « النُّعَاسَ » يه عنى وه نه وز
دان، له و كاته ي دوژمن به رانبه رتانه و ئەو دوژمنه يشه كه
بو شهر هاتوووه و ساحه ييكي مه كشو فيشه و حه تمن
شهره كه روو ئە دات و هاتوون بو تان و به رانبه ر يه كيش
وه ستاونه ته وه؛ ئا له و كاته يه: « إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ! » ئىستا
له م سه رده مه يا توپ هه يه ئە يته قىنن بو ئە وه ي به رانبه ره كه
خه وى لى نه كه وئىت، چو نكه خه و لى نه كه وتن جوزئىكه له
به شى شهره كه! ليره خوای گه وره ئەفه رموئىت وه نه وز يىك
داى پوئىن: «أَمَنَةً مِّنْهُ»؛ «أَمَنَةً» و «أَمْن» دوو وشهن و
جياوازيان هه يه؛ «أَمْن» واته ئە وه ي هو كارى مه ترسى بوو
نه ماوه به لام «أَمَنَةً» هو كارى مه ترسيه كه ماوه به لام

تووشی هیمنی و ئاسوودهیی و دلنیایی بوون؛ به چی؟! بهم
 داپۆشینە که به فهزلی خوای گهوره بووه، بزانه چۆن
 ئیرادهی خوای پهروهردگار ئیدارهی جهنگه که ئەبات به
 ریوه! له کاتیگدا ئیوه پیتان ناخۆش بوو، ریگا ئاسان و بی
 دهردی سه ره که تان ئەویست به لام له بهرانبهرا خوای
 گهوره ئیحقاقی حهقی ئەویت و بو ئەم مه بهسته ئەمانه تان
 پی ئە به خشیت! «وَيَنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً»؛ بارانیشتان
 به سهرا ئەبارینیت! ئەو بهر ئاوی نیه ئیوه ئاوی بیریشان
 ههیه و بارانیشی به سهرا باراندوون، له سهحرایشن!
 نهمانی ئاویه عینی مردن له هه موو دونیا یا له هه موو
 شوینیکا؛ بۆیه مه تاره و زه مزه میان هه لگرتوو له گه ل
 پیشمه رگه و عه سکه ر و ئینجا دايمه تانکه ری ئاوی (که
 میره ی پی ئەوتریت) به شیکی ئەسلیه له خواردن و
 خواردنه وهی جوندیه کان، که ئاوی نه ما جۆندیه که خۆی
 وره ی ئەرووخیت. بۆیه خوای گهوره فهرمووی: ئاویشتان
 به سهرا ئەبارینیته خوارۆ. ئینجا ئەم ئاوه بۆچییه؟ شوینه که

ئەرزیکی فشه له، خوی گه وره ئه یه ویت له م ئاسته ی
 ئەمان ئەرزه که ره ق بکات چونکه ئه گه ر ئیوه مولا حه زه تان
 کردیت کاتیک له ئەرزیکی لما ئه رۆی، له که ناری
 ده ریاییکا ئه رۆی قاچت لم هه ل ئەدات و شوینه که ی چۆل
 ئەبیت له بهر ئه وه کار و کاردانه وه له سه ر ئەرزیکی ره ق
 ئەبیت، که تو ئه رۆی قاچت ناچی به چالا. «لَيُطَهِّرَكُم بِهِ»:
 ئه وه بو ئه وه یه پالفته تان بکات. هه ندیک له و سه حابه
 به ریزانه تووشی ئیحتیلام ببوون، ئینجا به یانی ئه یانوت:
 ئە ی باشه ئیمه ئا و نیه غوسل دهر بکه ین ئە ی چون به
 له شی پیسه وه خوی گه وره سه رکه وتنه ان پی ئه به خشیت؟
 ئیمه به رانه ر کافره کان وه ستا وینه تو ئه وان پیسن، ئە ی
 ئیمه که پاکین چون خو مان له م شته پاک که ینه وه؟ ئە و
 کاته ئه حکامی ته یه مومیش نه هاتبو وه خو ارۆ؛ بۆ یه خوی
 گه وره بارانی بو ناردن: « وَيَنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
 لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ » بو ئه وه ی ئە و
 وه سه وه سی شه ی تانه تان له دل دهرکات که ئە لین ئە ی ئیمه

چۆن سەر ئەكەوین ئەگەر لە حالەتی جەنابە تا بین؟ بەلێ
سەر ئەكەون، وەعدی خوای پەرورەدگارە داویەتی.
«وَلِيَرِبْطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ»؛ دلیستان بە
قووەت راگری و ورەتان بەرز کاتەووە قاچیشتان لە سەر
ئەرزیکێ بە قووەتە کە ئیتر خەمی ئەوەتان نیە هیزە کەتان
بە فیرو پروات؛ ئاخر تو کە شمشیر بە دەست ئەوەشینی
قووەتی جەستەت ئەو هیزە ی بە کارت هیناوە بە جەستەتا
ئەرواته خوارووە بو ژیر لمە کە بەلام کە ئەرزە کە رەق بوو
قووەتە کەت باشتەرەو چاکتر ئەتوانی، وەکوو تو چۆن قاچ
لە داریک گیر ئە کەیت لە بەردیک گیر ئە کەیت و پال لە
شتیکۆ ئەنییت بو ئەوە ی فیعل و رەدوولفیعلە کە لیرە
دروس بییت لە سەر زەویە کە یا لە بەردە کە یا لە دارە کە
قووەتە کەت بگەریتەووەو پال بنیی بە ئەو شتە ی کە پالی
پیو ئەنییتۆ ئیزافە بییتۆ بو سەر ئەو. ئەمەیش هەر وەهایە
تو لەو کاتە یا کاتیک کە شمشیرە کە ئەوەشینییت قاچت
قایمە بە ئەرزە کەووە، بە رەدوولفیعلە کەیش دیسان دیتۆ بو

قووه تی دهستت و بههیزتر ئه بی و بهرانبه ره کت ناتوانی وا
بکات.

نیعمه تیکی تر که خوی گه وره باسی ئه کات: « سَأَلْتَنِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ »؛ من ترس ئه خه مه دلی
دوژمنه کانۆ! ئیوه ئاوتان لی گرتوون، باران بو ئیوه یه و بو
ئه وان نیه ئه وان له حاله تیکی تران ورده ورده خه ریکی
وره روخان، به نی زوهره یش گه رایه وه لیان که سیسه د
که سی له گه لا بوو، به نی زوهره وتیان: ئیمه بو کاروان
هاتووین، که کاروان نه جاتی بووه به سه لامه تی ئیتر
ئه بووجه هل بو ئه م شه ره دائه مه زرینی؟! به لام به قسه ی
به نی زوهره یان نه کرد و ئه وان گه رانه وه دواییش قوره یش
هر ئه یانوت: خوژگه به قسه ی به نی زوهره مان بکردایی
چونکه حه فتا له گه وره پیاوه کانیاان هه مووی کوژران له
زیمیشیاانا سه روکی ئه رکانی جه یشیاان که ئه بووجه هل بوو!
ئینجا خوی گه وره هه ندیک شتی ترتان بو ئه سه لمیییت؛

لهوانه « إِذِ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ »؛ ئيويه هاناتان بو خواي
 پهروهردگار هينا، « فَاسْتَجَابَ لَكُمْ » ههر كه ئيويه هاوارتان
 بو خواي گهوره برد يه كسهر ئيستيجابه ي كرد. نه بوو
 جه هل لهو بهرؤ وتي: خوايه ئيمه كامان له سهر حه قين
 نه وه مان سهر بخه! ده ي خو ئه و سهر ناكه و يت كه له سهر
 باتله، به نه قلى خو ي وا نه زانيت له سهر حه قه! بو يه خواي
 پهروهردگار ئيمانداراني سهر خست. نه مه يش نيعمه تيكي
 تره كه به و خيراييه يه كسهر ئيستيجابه ي بوتان بوو
 دوعا كه ي لي قبول كردن.

ئينجا ديسان مه ده دي ترتان بو نه نيريت؛ نه فه رموي: « أَنِي
 مُدِّكُمْ بِالْفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ »؛ هه زار مه لائيكه تيشتان
 بو نه نيرم يه ك به دواي يه كا، به ريز دينه پيشه وه؛ «
 مُرْدِفِينَ»: كو مه ل به كو مه ل به دواي يه كا دين! نه وانه
 مه لائيكه تيشن به ته ئكيد وه ختيك شمشير نه وه شينن يا
 تير نه هاون هه ده ف نه پيكن جا نه وانه مه عسيه تي خواي

گه وره یان نه کردووه، بهرانبه ره که نایشزانیټ تیره که ی له
 کوپوه بو دیت و له ئایهت و هه دیسیشا سه لئینراوه که
 مه لائیکه ته کان هاتبوونه خواره وه به شداری شه ره که یان
 کردووه! ئا ئه م حه قیقه ته گه ردوونیا نه، ئه م راستیا نه یه که
 پیوسته به بنه مای عه قیده وه ری بگرین و یه قینمان بی
 پیان. من پیم سهیره ئه و که سانه ی که قورئان ئه خوینن
 ئه مانه یان لا نابیتته حه قائیق! تو قورئان ئه خوینی بو ئه وه
 نایخوینی که ئه مه که لامی خوی پهره ردگار؟ بو ئه وه
 نایخوینی که تو پهره رده بکات؟ یان هر ئه ته ویت
 مه نفعی و پراگماتیزم خیره که ت دهس بکه ویت؟! ئه ی
 ناته ویت ریپه وی ژیا نیشته بگوری؟ ئه م قورئانه بو ئه وه
 نه هاتووه بهرنامه ی ژیا نی تو بیت؟ تو چون ئه یکه ی به
 بهرنامه ی ژیا نی خوت، تو چون ئه مه ئه بیت به
 ئاراسته وانی ژیا نت ئه گه ر ئاوا له گه ل ئه م حه قیقه ته
 قورئانیا نه یا وه کوو سه حابیه به ریژه کان ره فتار نه که ی؟
 ئه بی له مانه دلنیا بیت. خوی پهره ردگار ئیراده ی چون

بووه و چۆن ئەم بەدرەى هیناوه ته پیشۆ هه تا روژى قیامهت
 هه ر وایه. دهى خو خواى گه وره ئەیتوانى حاديسه که
 جوړيکى تر بخولقينييت؛ بو نمونه ئيرادهى له سه ر ئەوه
 بووایى که کاروانیكى کافران لیره وه دیت و زه خیره ی پيیه
 و له م لایشۆ کۆمه لیک موسولمانى داماو و ره ش و رووتن
 و هه شتا و سى که سیان هه ر له ئەهلى مه کهکن که هه موو
 مالیان زه وت کراوه و مافى خو یانه بيته سه ر ئەم کاروانه
 که چل که سن؛ هه ر موسولمانى یه کيکیان بکوژن و
 سه روه ت و سامانه که يش به نه وه بو خو یان که هه ر مافى
 خو یانه، له جياتى ئەو ماله موساده ره کراوه بين ئەم مالانه
 وه ر گرنه وه؛ ۱۸۳ که سى تريش له خه زره ج بوون و ۶۱
 که سيش له ئەوس و ئەمانه هه موو له خزمه تى پيغه مبه رى
 خوايا - عليه الصلاة والسلام- هاتوون بو یارمه تى دانى
 موسولمانان! ئەمه يش ئەشيا بييت به رووداویكى تاريخى
 که کۆمه لیک که سى چه کدارى ئيماندار رویشتنه سه ر
 کۆمه لیک کافرى چه کدار که له گه ل کاروانا بوون و

كوشتيانن يان هه نديكيان كوشتن و هه نديكيشيان بريندار
 بوون يا رايان كرد و كاروانه كه به دهستيان هات و
 سه لامهت ده رچوون؛ نه مهيش نه بوو به رووداويكي تری
 تاريخی، به لام نه مه به دره! ئايا نه م رووداوه كارىگه رى
 نه فسى وه كوو كارىگه رى به در نه بوو؟! كارىگه رى
 نه فسى له موسولمانه كان وسه حابيه كان ئينجا ته ئسیری له
 جووله كه كان و فيره قى تر له جه ماعات و نه هلی شيرك!
 ئينجا ته ئسیری له سهر قوره يش و ته عزیه باری و شیوه ن
 گپرانى قوره يش! ئينجا نه وه هه بيهت و سامه كه بو
 پيغه مبه رى خوا - عليه الصلاة والسلام- دروست بووه؛
 موسولمانان بوون بو ئوممهت، بوون به ده ولت، بوون به
 خاوه نی هیز، بوون به خاوه نی سولتان، بوون به خاوه نی
 ئيراده ی قيتال! ئيراده ی قيتال غه یری شه پر كرده كه یه،
 بریتیه له وه ی تو پر یار نه ده ی كه ی شه پر نه كه ی پر یار يش
 نه ده ی كه ی نه یوه ستینی. ئينجا پيغه مبه رى خوا - عليه
 الصلاة والسلام- له مه دینه بوو به خاوه ن قووه ت و

نو فووز؛ خوئی دهسه لاتداره! لووتکه ی دهسه لات ته که یه؛ هم
 وه کوو پیغه مبه ر هم وه کوو دهسه لات داریکی سیاسی
 پاشان ئه بینین ئوممه تیکی عه قایدی په روه رده کردووه،
 دهوله تیکی بینا کردووه، ئاراسته ی کوومه لگه بییک ئه کات،
 په یمانی له گه ل هموو خاوه ن هیزه کانی ده ور و بهر
 به ستووه، ئیستا بووه به خاوه ن قووه تیکی عه سکه ری که
 هیچ که سییک ناتوانیت مونا فه سه ی بکاته وه، هیچ
 که سییک ناتوانیت مواجه هه ی بکاه وه! ئه و زه مانه که ئه م
 ۳۱۴ یان ۳۱۷ که سه چون بو غه زای به در هموو
 موسولمانانی چه کدار ۱۵۰۰ پیاو بوون، قوره یش ئه یتوانی
 له وه زیاتر کو کاتو به لام سه یری که ن چون کاریگه ری
 دیده عه قایدیه که له م سه حابیه به ریزانه یا هه یه. ئه م
 یارمه تی و مه ده د و ئیستیجا به ی دو عا هه مووی مه عیبه تی
 خوی گه وره یه بو ئه وان: « وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ».

دلتان به مه خو ش بکه ن ئه وه ریساییکه، قاعیده ییکه تا
 روژی قیامت هه ر وایه، سه رکه وتن به س له لایه ن خوی

پهروهردگار هوه يه. چاوتان وا نه ترسیت بلین نه وانه تفاقیان
 زوره سهر نه کهون، به خوا نهوان ژماره یان زورتره
 شکستان پی دینن، نهوان خواردنیان زور پییه
 سهرکه وتوون؛ نهوان سهر ناکهون، سهرکه وتن بو خوی
 پهروهردگار، سهرکه وتنیش نایته خواره وه ئیلا بو نه هلی
 ئیمان نه بیت له بهر نه وه ئیوه پیویسته ئیماندار بن خوی
 پهروهردگار ته ماشای دلتان نه کات نه ک دهستان، رمی به
 قوه تان پییه، کلاشینکو فتن پییه یان قه ناس یان مه دفع
 و ههر شتیکی تر! خوی گه وره سهیری دل و دهروونتان
 نه کات که چهن بو خوا سولحاون و راست نه کهن له گه ل
 خوی گه وره؟ خوی گه وره نه وه مه لایکه تانه ی ههر وا
 ماون! جوپره ئیل له پیغه مبهری خوی - علیه الصلاة
 والسلام- پرسى: ئیوه نه هلی به در چون نه بینن له لای
 خو تانه وه؟ فهرمووی: خه لکه باشه که ی ئیمهن!
 جوپره ئیلش فهرمووی: ده وه لاهی ئیمه یش نه وه
 مه لایکه تانه ی که به شدارى غزای به دریان کردووه به

باشترین مه لائیکه تیان ئەزانین! حەدییسی سەحیحی شە که
ئەو مه لائیکه تانە ی بەرپرسن لە سەرخستنی ئینسانی
موسولمان تا روژی قیامت ئەو وەزیفە یانە! که وا بوو
ناشی و بزانی ئەمە بەس لە بەدرەو تەواو! لای تۆیشە، لە
کوردستانە که ی تۆیشایە بە شەرتیک تۆ بو خوا سولحابی
و راست کەیت و بو دینە که ی ئەو لیبیرابیت و تەو حید و
جیهادە کەت راست و موستە قیمانە وەرگرتبیت.

پاشان سەیری کۆمە لیک خالی تر ئە کەینەو هەر لەم
بابەتە؛ سەیر ئە کەین لە سەرە تاو بەم سەحابیە بەرپزانە
ئە فەرمویت کاروانە که لە دەستان دەرچوو؛ که وا بوو
ئۆپشینە کان نەمان، ئیتر ئیختیاریان نەما که بلیت: یان
کاروانە که یان شەر لە گەل لە شکرە که! کاروانە که
دەرچوو، ئیتر هیچ ئیختیار یکتان نەماوە ئیلا ئەو نەبیت
و رەتان بەرز بیت و رووبەر و ببنەو، ئیو که ئیستا
سەرکەوتن بە دەست دینن ئەبی برۆن هەنگاوە کان

هه لَبِينه وه، هه نڱاو له دواى ئه وهى بوون به ئوممهت و
 ده ولت ئه بى ببن به خاوه نى هيز و سولتان و ئينجا
 ئيرادهى شه پر كرده كه تان تيدا دروست بييت. ئيوه
 ئيرادهى ئيداره و قيتاله كه بهن به ريوه، ئيرادهى قيتاله كه
 بسه لينن.

بچينه وه سهر ئايه تى چه وتى سووره تى ئه نفال؛ خواى
 گه وره فه رموى: « وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ
 لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ »؛
 ئه وهى ئيوه مه به ستانه و ئه تانه وييت شتيكى دونيايى
 له گه ل تي كه ل بووه، خواى په روه ردگار ئه وهى ناوييت،
 ئه وه يشتان به نه سيب ئه كات و مه حرو و متان ناكات لىي
 به لام سهره تا ئه وه يه كه ئه بى ئيحقاقى حه ق بكرىت؛ دينه
 كه مه نه جى دانراوى خواى په روه ردگار په پويسته ئاوا
 روشن و وازح هه موو كهس بييينىت خوينه وار و
 نه خوينه وار، دؤست و دوژمن هه مووى ئاوا بييينىت به

دهستانه وه. ئەمه هەر بۆ ئەو سەردهمه نییه، بۆ ئیمهیشه؛
 ئیمهیش پیویسته بلّین: ئەمانه ویت ئەم کوردستانه
 بکهینه وه به دارولئیسلام، ئەو تاغوتانه لا بهین، خه لکه که
 ئازاد بیت له هه لّباردنی که سیکی شیاو به موواسه فاتیک
 که وه کوو هەر سه رۆکیکی تر له عاله ما دلّسۆزی
 ئەنوینیت له م سەردهمه یا، پاشان ئەو جاهیلیه ته ی بلاویان
 کردوو ته وه، ئەو هه موو کوفر و فه ساده ریگه ی لی بگرین
 و بیکهینۆ به ته قوا و دینداری بۆ ئەوه ی خوی گه وره
 یارمه تیده رمان بیت، مزگه وته کانمان ئاوه دان کهینه وه له
 جیاتی ئەوه ی بین به مه قه پری حیزبی یان به شوینی
 سیخوری و کامیره یان لی دابنریت بۆ ئاسایشه کان!
 بیکهینۆ به شوینی عیبادهت و شه و نوێژ و خواناسی و
 خواپه رستی و مه رکه زی کۆمه لایه تی موسولمانان و
 کاریگه ریه تی خۆی له سه ر کۆمه ل و له سه ر ده ولّت
 دروست بکاته وه.

خوای گه‌وره له دواى باس کردنى سهر خستنى حه‌قق و
 يارمه‌تى دانى موئمينان به مه‌لائيکه ئه‌فه‌رموى: «وَمَا جَعَلَهُ
 اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى»؛ ئه‌وانه‌ى که خوای په‌روه‌ردگار بوى
 هينانوه‌ته‌وه هه‌ر موژده‌يه و به ئيوه‌ى ئه‌دات که دئنيا بن
 له‌وه‌ى خوای په‌روه‌ردگار وه‌رتان ئه‌گریت، ئيوه بو خوا
 سولحاون، ياوه‌رى پيغه‌مبه‌رى عه‌زیزن - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ - هاتوونه‌ته ده‌روه، به‌لام خوای گه‌وره ئه‌مه‌ى
 کردووه به نسيبتان و هه‌ر قه‌ده‌ر و برپارى ئه‌ويشه که ئيوه
 سهر ئه‌خات به سه‌ريانا و لييشى دئنيا بن: «وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ
 قُلُوبُكُمْ»؛ بو ئه‌وه‌ى وره‌تان به‌رز بيت، ئاسووده بن له
 ناختانا. جا باسى وره‌و ئيسراحت و خه‌و له کاتى شه‌ردا
 که‌س هه‌ستى پي ناکات ئه‌گه‌ر عه‌سکه‌رى نه‌کردييت يان
 له جه‌يش و شه‌را نه‌بووييت، له شه‌را خه‌وت لى ناکه‌وى،
 ئه‌عسابت ماندووه به‌لام تو که وه‌نه‌وز ئه‌به‌يتو و خه‌وت
 لى ئه‌که‌وييت ئه‌وه خو‌ى ده‌ليلى به‌رزى وره‌ته! له زيندانا،
 له کاتى ئه‌شکه‌نجه‌يا، له کاتى بردنتا بو ته‌حقيق، له‌و

کاتانه یا ههست بهم شتانه ئه که ی وخهوت لی ناکه ویت؛
 جینگله ئه دهیت و بهم دیواو دیوا هه ل ئه سوورپی! به لام
 ئه وهی ئیمانی موتمه ئینه، ئه وهی خوای گه وره ئه م
 نیعمه ته ی پی ئه به خشیت سهر ئه کاته سهر سه رینه که ی و
 نه ختیکی پی ئه چیت و خهوی لی ئه که ویت ئه و وه نه وز
 دانه یش ئیسراحه تیکه به هه موو جهسته ی و به ئیراده ی.

پاشان ئه فه رمویت: « اِذْ يُوحِي رَبُّكَ اِلَى الْمَلَائِكَةِ اَنْيَّ
 مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا: خوای پهروه ردگارت وه حیی
 ناردوو ه بو مه لائیکه ته کان که من وه ل ئیوه دام ئیوه یش
 موسولمانان جی پی قایم که ن، وره یان بهرز که نو، پشتیان
 بگرن، پشتیوانییان لی بکه ن، ئینجا ئه مریشیان پی ئه کات:
 « فَاصْرَبُوْا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاصْرَبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ: له
 گه ردنی دوژمنه کانیا ن بدهن و ههروه ها په نجه یان بپه رینن،
 ئیتر شمشیریان پی ناگیریت، تیریان پی ناگیریت تو ههر
 یه ک په نجهت نه مینی بزانه چهن کاریگه ری له سهرت

ههیه؟ ئەم موژدانه خوای پهروهردگار بهردهوام دای بهم
 سهحابیه بهپرژانه واقیعه کەیشی ههنگاو به ههنگاو
 له گه‌لیانا هینایه پیشه‌وه یه‌عنی مه‌شه‌ده‌ده‌که‌ی بو‌دروست
 ئەکردن؛ ئەمه دیمه‌نه‌که‌یه: لیره‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا - علیه
 الصلاة والسلام- دانیشتووه بهردهوام دو‌عا ئەکات: ئەی
 خوای پهروهردگار ئەم کۆمه‌له‌ موسولمانه‌ ئەگه‌ر بفه‌وتین
 ئیتر تو‌ ناپه‌رسترییت، خویه‌ وه‌عه‌ده‌که‌ی که‌ پیت داوم
 سه‌رکه‌وته‌که‌ مسو‌گه‌ر که‌! عه‌باکه‌ی که‌وته‌ خواره‌وه
 ئەبوه‌که‌ری سد‌دیق - ره‌زای خوای لی‌ بی‌ت- عه‌باکه‌ی بو‌
 هه‌لگه‌رته‌وه‌ و فه‌رمووی: ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا! وه‌للا‌هی
 خوای گه‌وره‌ خوزلانت به‌ سه‌را ناهینیت، خوای گه‌وره
 وه‌لت ناکات هه‌ر ئاوا به‌ جیت بیلیت و وازت لی‌ بهینیت،
 خوای گه‌وره‌ سه‌رکه‌وته‌که‌ت پی‌ ئەبه‌خشییت، به‌سیه‌تی
 ئەوه‌نده‌ پارانه‌وه، به‌سیه‌تی ئەوه‌نده‌ زه‌خت ئەکه‌یته‌ سه‌ر
 خۆت! ئەوه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا - علیه‌ الصلاة والسلام- له‌و
 لاوه‌ ئەپاریته‌وه، سه‌حابیه‌ به‌پرژه‌کان هه‌موویان خۆیان

ئاماده كرده و بۆ موواجهه و رووبه روو بوونه و ئيتير
 شه پر بووه به تووشه و خواي گه و ره و عدى داوه، يه قينمان
 له سهر و عده كه ي خواي په روه رديگار هه يه، موژده كه ي
 پيغه مبهري خوا - عليه الصلاة والسلام- موژده ييكي
 راسته، حه تمهن به و ه حى و ه رى گرتووه، ئه وان هه ر چه ند
 به قووه ت بن ناتوانن به سهر ئيمه يا زال بن كه وا بوو
 بيسمى لاي لى بكه ين و خو مان ئاماده بكه ين. له و كاته يا
 يه كيك ديت به جاسوسى له پشت گرده كه وه ته ماشاى
 سه حاييه كان ئه كات ئه لى بزائم و ه زعيان چونه كه
 ئه گه رپته وه ئه لىن چون ئه يان بىنى؟ ئه لى: «يتلمظون تلمظ
 الأفاعى»؛ ئه لى: به خوا قه سه م وه ك مار زمانيان ئاوا ده ر
 ئه كيشن و خو يان حازر كرده و بۆ په لامار دان! يه عنى
 ئه وه نده ئيستى عدادى شه ريان هه يه، ئه وه نده يه قينيان هه يه،
 موسولمان ئاوا ئه چپته جه نكي كافران وه، بۆيه كافر خو ي
 به رانبه رى ناگرپت، ئاده ي بزائين ترامپ و ئه وروپا
 زه مه نى ئيستى عماريه كه تى كرار ئه كه نه وه دواى ئه وه كه

ئوممەتە كە گەراوہ تەوہ بو تەو حید و جیهادە كەى؟ بو
 ھەموو ئاگر و ئاسن و بارووتى دونیا ئیستا نارژیت بە
 سەر ئەھلى سووریا یا؟! ئەو جوامپیرە بە شەرەفانەى دیفاع
 لە خۆیان و ماڵ و منالیان ئەكەن، لە كەرامەتیان، لە
 وجوودیان، لە خاك و ئەرزیان. مەگە ھەموو دونیا
 دژایەتى ئیسلامەتیە كە ناكات؟ ئەى موسولمانەكان بو
 ئەو ھەندە ورەیان بەرزە؟ لە بەر ئەو ئایەتەنەو ئەو موژدانە
 كە باسەمان كردن. ئەم دینە سیحری نیە تاوہ كوو خواى
 گەورە بە سیحری سەرى بخت ئەم دینە رەنجى ئیوہى
 ئەوئیت، رەنجى ئەم موسولمانانەى ئەوئیت، خواى گەورە
 ئەفەرموئیت: « هُوَ الَّذِي آيَدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ » [الأنفال:
 ٦٢]؛ ئەى موحمەد - عليه الصلاة والسلام - ئەوہ خواى
 پەرورەدگارە كە توى سەر خستووہ بە فەزلى خۆى، بە
 دانایی خۆى، بە زانایی خۆى، بە ھیز و دەسەلاتى خۆى
 بەلام بە موسولمانانیش، موسولمانان ئەداتى سەرخستنى
 دینەكەن لە گەل پینغەمبەرى خوايا - عليه الصلاة والسلام -.

ئەو دەرسەى كە ئىمە ئىستا لېرەو وەرى ئەگرىن ئەو ەىە
 كە «نَصْر» واتە سەر كە وتن لە قورئاندا بە شىۋازى حەسر
 ھاتوو؛ واتە تەنیا لە لایەن خوای پەرەردگار ەو ەىە؛ خوای
 گەورە ئەفەرمو یت: «وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ»؛ «مَا... إِلَّا»
 ىە عنى «إِنَّمَا»؛ واتە: «إِنَّمَا النَّصْرُ مِنَ اللَّهِ»؛ سەر كە وتن تەنھا
 لە لایەن خوای پەرەردگار ەو ئەبىت و ھیچ جۆرە
 سەر كە وتنى كىش نابىت بە بى خوای پەرەردگار؛ كە و ابو
 نە بەو ەىزەى كە لە دەستماناىە، نە بەو سەر وەت و
 سامانەى كە ھەمانە، نە بەو ئەسپ و كلاشینكوڤ و نە
 بەو ئەسلەخانەى تر و بەو سەیارانەى كە ھەمان بەلكو
 ھەمووى ئەگەر پىتەو ە بو سەر دەرەجەى ئىمان و تەقوا
 كارى و بە خوا پەىو ەست بوونەو، ئەو دل و دەر وونانە
 چەند بو خوا جۆشاون، چۆن رەفتار ئەكەنەو لە گەل خوای
 پەرەردگارا پاشان دلنیا بىن لەو ەى كە ئەو رووبەر و
 بوونانەى ئەھلى ئىمان و ئەھلى كوڤر وەكوو ئەم بەدرە ئەو ە
 ھەمووى لە لایەن خوای پەرەردگار و ئىدارە ئەكرىت،

کارگێڕیه که ی به دەس خوای پهروهردگار و به ئەمری
 ئەو و به مه‌شیئەتی ئەو. ئینجا ئەبینین ھەر لە سەرەتاوە
 خوای گەورە ئەفەرمویت: « کَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ »؛
 ئەو یە که م ئیرادە ی خوای پهروهردگار چۆنکه فاعیلی
 حەقیقی فیعلی «أَخْرَجَ» خوای گەورە یە. «أَخْرَجَ» فیعلی
 مازی مەبنی لە سەر فەتحە، فاعیل زەمیر موستەتیرە که
 تەقدیرە که ی «هُوَ» یە و ئەگەر ئەو بۆ خوای بی‌ھاوتا.
 پاشان: «وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ»؛ ھەندیک لە
 ئیمانداران پێیان خۆش نیە تووشی شەر و کێشە که بن،
 بەلام خوای پهروهردگار ئەویش رەچاو ئەکات و بی
 خەمیشان ئەکاتەو لەوێ که ئەگەر چی «گەر»یش بن
 بەلام وەرن و خەمتان نەبیت سەرکەوتنە که تان دەس
 ئەکەویت: « وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ » [الرّوم: ۴۷]؛
 ئاخر حەققە لە سەر ئێمە که موسولمانان سەر بخەین! که وا
 بوو ئە ی موسولمانینە خوای پهروهردگار کردوو یەتی به
 ماف به سەر خۆیەو، سەرتان ئەخات بەس ئیوہ بسولحین

بۆ خوای پهروه‌ردگار و راست بکه‌ن له‌گه‌ڵ خوای
گه‌وره‌یا.

پاشان که باسی ئیمدادی مه‌لائیکه‌ ئه‌کات ئه‌وه‌مان بۆ ده‌ر
ئه‌که‌ویت که ئه‌مانه‌ حه‌قیقه‌تی گه‌ردوونین، حه‌قیقه‌تی
وجودن، ئه‌بێ ئینسانی موسوڵمان باش ره‌فتار بکا
له‌گه‌لیانا، به‌یه‌قینه‌وه‌ ره‌فتار کا له‌گه‌لیانا فریشته‌ی
ناردووته‌ خواره‌وه‌ که جه‌نگه‌ که بکه‌ن و یارمه‌تی ئه‌و
موسوڵمانانه‌ بدن، عه‌ده‌ده‌ نوقسانه‌ که‌یان پر که‌نه‌وه‌، ئه‌وان
هه‌زارن، ده‌ی ئه‌وه‌ هه‌زار مه‌لائیکه‌ت له‌ به‌رانبه‌ریان
ئه‌وه‌ستیتته‌وه‌! که‌وابوو ئیوه‌ به‌س ئه‌وه‌نده‌یه‌ ئه‌داتی
قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ن و دیمه‌نه‌ که‌ ئه‌هیننه‌ پێشه‌وه‌، خوای
گه‌وره‌ سه‌رکه‌وتنه‌ که‌ ئه‌هینیتته‌ خواره‌وه‌ بۆ ئیوه‌ به‌لام
فریشته‌کانیشی ناردوووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رتان بخات.
خه‌وه‌ که‌یش نیعمه‌تیکی تره‌ که‌ خوای گه‌وره‌ به‌ موسوڵمانی
ئه‌به‌خشیت؛ تۆ له‌و کاتانه‌یا ئه‌ونده‌ ده‌روونت ئاسووده‌یه‌

خهوت لئی ئەکهوێت، وهنهوز دات ئەگرێت، جهستهت
 ئیسراحت ئەکات و ورهت بهرز ئەبێتهوه و بئێ خهه
 ئەبیت لهوهی که سههرکهوتنه که دێت. باران و ئاوه کهیش
 بۆ چوار مه بهست بوو که باسهان کرد. ئیمه ی موسولمان
 ئەبیت یه قینهان له سههر ئەوه هه بێت که ئەم فهرمانه ی
 خوای پهروهردگار که ئەچیت بۆ فریشته کان دائیمیه،
 هه موو وهختیک خوای گهوره ئەینیریت بۆ سههرخستنی
 موسولمانان وه کوو له دهقی ترا هاتوو. پاشان ئەفهرموی: «
 سَأَلِّي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ»؛ سینی «سَأَلِّي» بۆ
 موسته قبله و فیعله کهیش فیعلی موزاریعه؛ واته بهردهوام
 خوای گهوره ئەم ترسه ئەخاته دل و دهروونی دوژمنانه وه.
 موقابه له ی یه کیکیان کرد له فهرمانه سهربازیه کانی
 ئەمریکا له دیاله کاتیک که هوجوو میان هینابوو، ئەو کاته
 ئەبوو موسعه بی زهرقاوی مابوو - رهحمه تی خوای لئی
 بێت-؛ پێیان وتن: ئیوه که هوجووم ئە که نه سههر جه بهه کان
 پێشتر خه بهرتان پئی ئەگات که ئەمانه کین؟ وتی: نا!

خه بهرمان پي نه گات بهس ئيمه نه زانين نه وه قاعیده و هاو
 شيوه کاني قاعیدهن چونکه نه و جه بهانه قورسترن، نه و
 که سانه را ناکه ن، شهر نه که ن بهرده و امن هه تا نه و کاته ی
 نه کوژرين له بهر نه وه عاده تهن نه وان ئينسيحاب ناکه ن،
 ئيمه يش نه زانين نه وانه شهري عه قايدي خويان نه که ن!
 بويه نه و که سانه ی له جهنگا بهرانبه ر به موسولمانان
 وه ستاونه ته وه نه زانن نه وانه شهري عه قايدي نه که ن،
 تاليبانيکي نه خوينه وار بوو بهرانبه ر رووس
 وه ستا بويه وه، رووس جهيشی سووره که ی له زه مانی
 ترؤتسکيه وه دروست ببوو، له سالی ۱۹۱۷ه وه ته درييات
 نه کات! هه ر يه کيک له کوماندؤسه کاني ترؤتسکي دوو
 مه تر دريژ بوو، به قه ده ر دوکتوریک ئيسعافات نه وه لی
 نه زانی، کاراتي نه کرد هه موو سيلاحه کاني به کار نه هينا!
 ئي پياويکي موسولمان که ناوی مؤختار بوو خه لکی
 سعوديه بوو شهش له وانه ی کوشت به سيلاحی بي که ی
 سی! ناگايان له خويان نه بوو له شوينیکا مؤختار شهشی

لى كوشتن! موختار خۆى له وانه يه ئىحتيماله ن ۶۰ كىلو تا
 ۶۵ كىلو بوويىت، كابرايىكى ئاوا بچووك! ئەمه له بهر
 ئەوه يه خواى پهروه دگار ئەفه رمويىت: « وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى! » تۆ جارى وا هه يه خۆ جاسووسىشت لى
 كردوو به لآم بهرى ناكه ويىت! ههر وه كوو چۆن پاره يىكت
 تهرخان كردوو به فلان شت ئەرۆيت و به نه سىبى كابرا
 نايىت، ته كسىيىك چاوت لىيه راي ئەگرىت و سه يريشت
 ئەكات و راناوه ستىت، چۆنكه پاره كهت رزقى ئەو نيه!
 هه موو شتىك له گهردوونا به قهدهرى خواى پهروه دگار
 ئەروا، به تايبه تى ئەم وجودانه مان؛ وجودى خۆمان،
 وجودى حه ره كىيان، وجودى موواجه هه و رووبه پروو
 بوونه وه مان. ئىنجا پرسىار ئەوه يه كه بۆچى خواى
 پهروه دگار ئەو زه لىليه به سه ر كافر ه كاندا دىيىت؟ « ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ »؛ چۆنكه به رانبه رى خواى پهروه دگار
 وه ستاونه ته وه، به رانبه ر به پىنغه مبه ره كه ي وه ستاونه ته وه،

به رانبهر به بانگهواز و وه حیه که و موسولمانان
 وه ستاونه ته وه، بویه حه تمه ن خوی گه وره تیکیان
 نه شکینیت. بویه ئیوه یش ئیستا چاوتان له وه نه بیت پارتی
 و یه کیه تی زور به قووه تن و جه بهه ییکه و پشتیان به
 نه مریکاوه به ستووه، ئیمه پشتمان به خوی واحد و
 نه حه ده وه به ستووه؛ پشتی ئیمه به قووه تر و به هیتره؛
 نه وانه یش روژیک ههر عوقوبه که نه چیژن، نه وانه
 که وتوونه ته به ره ییکی دژ به به ره ی دینی خوی
 په روه ردگار که هه موو روژیک مزگه وتیک دا نه خریت،
 نه و هه موو بی دینیه بلاو نه کریتته وه، هه موو روژیک
 کوفریکی به واحه نه یکه ن به قانون و نه یدهن به
 مه حکه مه کان به سه ر خه لکا ته تبیقی بکه ن. بویه
 ئاموژگاری من نه وه یه وره تان به رز بیت و پرواتان به خوی
 په روه ردگار بیت.

ئىمە پشتمان بە خۋاي واحيد و ئەھدەدوھ بە ستووه؛ پشتي ئىمە بە قووه تتر و بەھيزتره؛ ئەوانەيش روژيک ھەر عوقووبەكە ئەچيژن، ئەوانە كەوتوونەتە بەرەيىكى دژ بە بەرەى دىنى خۋاي پەرودگار كە ھەموو روژيک مزگەوتىك دا ئەخرىت، ئەو ھەموو بىدিনিە بۆو ئەكرىتەوھ، ھەموو روژيک كوفرىكى بە واحە ئەيكەن بە قانوون و ئەيدەن بە مە حكەمەكان بە سەر خەلكا تەتبيقى بگەن.

مامۆستا كرىكار